

EEN
KNIPPOOG
VAN EEN
MOSASAURUS

Tekst: Jacques Vriens
Met illustraties van: ivan en ilia

EEN LUXE GOUDEN BOEKJE

Laila en Jelle zijn vrienden, want ze sparen dino's.
'Ze heten eigenlijk dinosaurussen,' zegt Laila.
'Dat klopt,' antwoordt Jelle, 'maar dat is een veel te lang woord.
Ik hou van kort.'

En omdat ze vrienden zijn, mag Jelle zeggen wat hij wil.

dino's

Bij Laila thuis hebben ze een tentoonstelling gemaakt.

Jelle vindt het niet erg dat al zijn dino's daar staan.

Bij hem thuis op zijn kamer slaapt ook zijn kleine zus Evi. Die trekt aan de staarten van de dino's en heeft de kop van de brontosaurus afgebeten. Jelle en Laila zitten in groep vijf bij juf Jeannie.

Samen hebben ze een spreekbeurt gehouden over dino's. De kinderen vonden het heel knap. Vooral omdat Laila alle namen wist. Jelle liep met de beesten de klas rond en Laila vertelde: 'Dit is een stegosaurus en dit een tyrannosaurus. En hier zie je een brontosaurus zonder kop, want die heeft Evi afgebeten. Je ziet nog wel zijn lange nek.'

Op een dag zegt de vader van Laila: ‘Er staat in de krant dat ze weer de resten van een mosasaurus hebben ontdekt.’

Laila kijkt verbaasd naar de foto. Ze ziet een grote bek met scherpe tanden en een heleboel botten en botjes.

‘Baba,’ vraagt ze, want zo noemt ze haar vader: ‘Is dat ook een dinosaurus?’

‘Het is volgens mij wel familie,’ antwoordt baba, ‘maar ik weet er niet zoveel van.’

Er staat ook nog een foto in de krant van een heel grote kuil waarvan de wanden van geelachtig zand zijn gemaakt. Laila leest wat eronder staat: 'Dit is de grote mergelgroeve vlak bij Maastricht. Hierin zijn al vaker resten van een mosasaurus gevonden. Heel lang geleden was hier een zee. En daarin zwom dit reusachtige dier.'

